

си, даде подъ наемъ дюкяна си и отъ всичко насъбра около хиляда жълтици, които той рѣши да тури настрана, за да му се намѣрятъ когато се завърне отъ хаджилѣкъ.

Али Ходжа избра една яка дѣлва, турна въ нея жълтицитѣ, а отгорѣ я допълни съ маслини. Като запуши и завърза добръ дѣлвата, той я занесе при единъ свой приятелъ, търговецъ като него, и му рече: „Братко, ти знаешъ че слѣдъ нѣколко дена азъ тръгвамъ, като поклоникъ на Мекка, съ кербана; моля те да земешъ тая дѣлва съ маслини и да ми я запазишъ до като се завърна“.

Търговецътъ му отговори любезно: „Ето ключоветѣ отъ дюкяна; занеси я самъ и я турни, кждѣто ти хареса; общавамъ ти, че ще си я намѣришъ пакъ на сжщето мѣсто“.

Поради разни обстоятелства, отсжтствието на Али Ходжа трая седѣмъ години. Приятелитѣ му въ Багдадъ го мислѣха вече умрѣлъ.

До тогава, приятелътъ, комуто той бѣ повѣрилъ дѣлвата съ маслини при тръгването си, за да му я пази, не бѣше помислювалъ ни за него, ни за дѣлвата. Една вечеръ, вечерайки заедно съ сѣмейството си, заговориха нѣщо за маслини, и жена му каза, че ѣ сж се прияли и че дълго врѣме вече не сж имали маслини вкжщи.

„Като стана приказка за маслинки, рече съпругътъ, спомнихъ си за Али Ходжа, който прѣди седѣмъ години отиде въ Мекка на хаджилѣкъ и на тръгване ми остави една дѣлва съ маслини, която той самъ турна нейдѣ въ магазина ми, за да си я земе когато се върне. Но кждѣ е Али Ходжа, отъ като е тръгналъ? Трѣбва да е умрѣлъ, защото го нѣма вече толкова години: ние можемъ вече да ядемъ маслинитѣ, ако сж добри. Дайми едно блюдо и свѣщъ; ще ида да зема отъ тѣхъ и ще ги опитаме.“

— Съпруже, отвѣрна жената, пази се, въ името Божие, да не извършишъ

подобно черно дѣло; ти знаешъ, че нѣма нищо по-свѣто отъ нѣщо, повѣрено на съхранение. Ако Али Ходжа се върне, както ми подшушна едно прѣдчувствие, и забѣлѣжи, че ти си баралъ въ маслинитѣ, какво ще помисли той за твоео приятелство и за твоята вѣрность?“

Търговецътъ не даде внимание на прѣдупрежденията на жена си. Слѣзна въ магазина си, зѣ дѣлвата, развърза я и видѣ маслинитѣ всички изгнили. За да види да ли отдолу сж сжщо така развалени както отгорѣ, насипа отъ тѣхъ въ блюдото, и, отъ разтърсването на маслинитѣ, нѣколко жълтици паднаха.

Като видѣ златнитѣ пари, търговецътъ, естествено жѣденъ и внимателенъ, погледна въ дѣлвата и видѣ, че е изсипалъ вече всичкитѣ маслини въ блюдото,